

2008. január 31., csütörtök

Az európai vizeken folytatott halászat: a nemkívánatos járulékos fogások csökkentése és a visszadobás gyakorlatának megszüntetése

P6_TA(2008)0034

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politikáról az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában (2007/2112(INI))

(2009/C 68 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „A nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politika az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában” című közleményére (COM(2007)0136),
 - tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20- i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen 2. cikkére,
 - tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a halak visszadobásának csökkentésére vonatkozó közösségi cselekvési tervről szóló közleményére (COM(2002)0656), illetve az Európai Parlament erről szóló 2003. június 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a környezetbarátabb halászati módszerekről szóló, 2006. március 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. évi megállapodásra,
 - tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló irányelv) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0505) és az Európai Parlament ezzel kapcsolatos 2006. november 14-i állásponjtjára ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A6-0495/2007),
- A. mivel a halállomány visszadobásának kérdése olyan világméretű probléma, amely a becslések szerint az évente kifogott hal- és egyéb fajok egynegyedének megfelelő, 7 millió és 27 millió tonna közötti mennyiséget tesz ki, és mivel nem áll rendelkezésre becslés az EU egészére vonatkozóan, noha a FAO becslései szerint az északi-tengeri visszadobások 500 000–880 000 tonnára tehetők;
- B. mivel az ilyen kiterjedt visszadobás károsítja a környezetet, megakadályozza a kimerült állományok helyreállítását, továbbá időbe és energiába kerül a halászati iparágnak;
- C. mivel Borg európai biztos „etikátlanként” jellemezte a visszadobások ilyen mennyiségét;
- D. mivel valamennyi halászati politikában érdekelt fél – különösen a halászati iparág részéről – részvétele alapvető feltétele a tengeri erőforrások fenntartható kezeléséhez hozzájáruló intézkedések meghatározásának;

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL C 69. E, 2004.3.19., 149. o.

⁽³⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 319. o.

⁽⁴⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 86. o.

2008. január 31., csütörtök

- E. mivel a visszadobás olyan jelenség, amely nem egy bizonyos felszereléstípus használatához kapcsolódik, hanem a legtöbb felszerelésnél előfordul – bár egyes felszereléstípusok, mint például a vonóháló más típusoknál nagyobb mértékű visszadobást eredményeznek –, és az adott halászat természete is befolyásolja – amint ez az európai halászat esetében is tapasztalható – ahol szinte kivétel nélkül több halfajt halásznak és ahol nagyobb a visszadobás veszélye; mivel a hagyományos halászat bizonyos területein alacsonyabb lehet a visszadobás aránya, hiszen jobban felhasználják a kifogott halakat, és a halászerületek ismerete segítségével elkerülik a nemkívánatos fogást;
- F. mivel a magas visszadobási arányokkal rendelkező halászat azt eredményezheti, hogy a közvélemény aggódni kezd a halászat környezeti hatása miatt, csökken a bizalom a piacon kapható hal iránt, ami végső soron érinti az értékesítést;
- G. mivel a visszadobást több tényező okozza, beleértve a túlzott mértékű halászati erőfeszítést, a teljes kifogható mennyiségekkel (TAC) és kvótákkal kapcsolatos jelenlegi, a kvótával nem rendelkező halak visszadobását megkövetelő megközelítést, sok halászerületen a felszerelésre vonatkozó előírások és a legkisebb kirakodási méret egymásnak való megfelelésének hiányát, a lefőlézést és egyéb kereskedelmi gyakorlatokat; mivel hagyományosan a halászfelszereléssel és halászati gyakorlatokkal kapcsolatos legtöbb innováció a halfogások növelésére, nem pedig arra irányul, hogy szelektívebb és a környezetet kevésbé károsító módon halásszanak;
- H. mivel a nemzetközi szinten aláírt, a visszadobások és járulékos fogások csökkentése tekintetében konkrét nyilatkozatokat tartalmazó dokumentumok közül az EU elfogadta a FAO felelősségteljes halgazdálkodásról szóló magatartási kódexét és a FAO tengeri madarakra és cápákra vonatkozó nemzetközi cselekvési terveit, az ENSZ környezetvédelmi programjának (Agenda 21) 17. fejezetét, a világ halászatáról szóló római konszenzust, a halászatnak az életbiztonsághoz való fenntartható hozzájárulásáról szóló kiotói nyilatkozatot, az ENSZ tengerjogi egyezménye rendelkezéseinek és az ENSZ Közgyűlése 1994. évi 49/118. számú, illetve 1995. évi 50/25. számú határozata rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló New York-i megállapodást, valamint az 1996. április 15. és 20. között Isztambulban (Törökország) tartott, 95. parlamentközi konferencia állásfoglalását, a veszélyeztetett fajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményt (CITES) és a biológiai sokféleségről szóló egyezményt (CBD);
- I. mivel az EU a regionális halászati szervezetek, valamint a részvételével létrejött két- és többoldalú egyezmények keretében többféle kötelezettségvállalást fogadott el;
1. üdvözlí, hogy a Bizottság újból megkísérli az e komoly témában folytatott megbeszélések ösztönzését azzal a céllal, hogy úgy alakítsák át a közös halászati politika súlypontjait, hogy a visszadobás gyakorlata végleg megszűnjön;
 2. üdvözlí a Bizottság javaslatát mint az első olyan kísérletet, amely a járulékos fogások problémájának mélyére kíván ásni, de hangsúlyozza, hogy sürgősen ki kell dolgozni e környezetvédelmileg fenntarthatatlan, erkölcsstelen és sokszor a teljes halfogás 90 %-át kitevő gyakorlat megszüntetésére vonatkozó szabályokat;
 3. rámutat, hogy a kisipari halászat visszadobásokra gyakorolt hatása minimális, és ezért nagyobb közösségi támogatást kér a kisipari part menti és a kisüzemi halászat előmozdítására és fejlesztésére;
 4. üdvözlí továbbá, hogy a visszadobások új meghatározása kiterjed a nem kereskedelmi halfajokra és egyéb fajokra, aminek következtében az ilyen egyéb típusú visszadobásokat is csökkenteni kell;
 5. hangsúlyozza, hogy az EU szakpolitikájának hatékonyan kell kezelnie a járulékos fogások különböző típusait (beleértve, de nem kizárólag, a gerincteleneket, a korallokat, a tengeri emlősöket, a madarakat és a teknősöket) és a környezetbarát fogási módszereket kell támogatnia, amelyek nem veszélyeztetik a tenger biológiai sokféleségét és nem okoznak felesleges károsodást más élő szervezetekben sem;
 6. aggodalommal állapítja meg azonban, hogy igen csekély haladás történt a tengeri madarakra és cápákra vonatkozó közösségi cselekvési tervek kidolgozásában, annak ellenére, hogy a Bizottság emellett 1999-ben kötelezte el magát, és sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb fejezze be mindkét tervet;
 7. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az albatroszokról rendelkezésre álló tudományos szakvéleményeket, mivel jelenleg e madarak – különösen a horogsoros halászat során – olyan nagy mennyiségben pusztulnak el, hogy az a kipusztulásuk veszélyét vetíti elő;

2008. január 31., csütörtök

8. úgy ítéli meg, hogy a nemkívánatos járulékos fogások és a visszadobások csökkentésére irányuló egyik hatékony intézkedés általánosságban a halászati tevékenység csökkentése – mivel a megfogyatkozott állományok nagyrészt méreten aluli halakból állnak –, amelyet a szelektív intézkedések javítása kísér; elismeri, hogy a csökkentett mértékű halászati terhelés jelentős előnyökkel járna az ipar számára azzal, hogy lehetővé teszi a kimerült állományok helyreállítását és azt, hogy produktívabbak legyenek, valamint a fogások válogatása tekintetében időt és erőfeszítést takarít meg;
9. úgy ítéli meg, hogy a járulékos fogások és a visszadobások komoly ökológiai és gazdasági problémát jelentenek, hiszen egyrészt felelősek az egyes ökológiai rendszerekben tapasztalható aránytalanságokért, másrészt egyik legfőbb okozói a magas gazdasági értékkel rendelkező készletek – például tőkehal – kimerülésének;
10. úgy ítéli meg, hogy a visszadobások csökkentése elősegíti a tengeri stratégiáról szóló irányelvben előírt jó környezetvédelmi állapot elérését;
11. úgy ítéli meg, hogy a visszadobások csökkentésére irányuló programokat teljes mértékben be kell vezetni a halászat fenntartható igazgatásáról szóló általános közösségi politikába;
12. úgy ítéli meg, hogy a visszadobások okai halászonként eltérőek és a halászat részletes technikáitól, illetve a halászat típusától függenek, így a megoldásoknak is az egyes esetekhez kell igazodniuk;
13. bár a visszadobás mint általános gyakorlat nem menthető, elismeri, hogy néhány fajról közismert, hogy elengedésük után magas a túlélési arányuk, és hogy az ezekre és a veszélyeztetett és védett fajokra vonatkozó halászati tilalomtól való eltérést engedélyezni kell, amennyiben túlélési képességük megfelelően alátámasztott tudományos tényekkel kimutatható;
14. hangsúlyozza, hogy az új szabályozás hatékonysága az EU halászatával kapcsolatos tudományos vizsgálatokból eredő eredmények megfelelő felhasználásától, valamint az egyes vizek egyedi – egyrésztől azok elhelyezkedéséből és a tengeri organizmusok sokféleségéből, másrésztől pedig az évek óta szokásos fogási gyakorlatokból adódó – jellemzőinek figyelembevételétől függ;
15. gratulál az ipar azon szereplőinek, akik nemrégiben programokba kezdtek a visszadobásokat csökkentő szelektívebb halászfelszerelések és halászati gyakorlatok kidolgozására, és ezáltal arra ösztönöztek másokat, hogy a halászfelszerelések terén meglévő vitathatatlan szakértelmük felhasználásával járuljanak hozzá ehhez a folyamathoz, hogy még innovatívabb technikákat találjanak; sajnálatát fejezi ki a Bizottsághoz intézett néhány olyan beadványban tapasztalható hozzáállás miatt, amelyek a visszadobások csökkentésére irányuló intézkedéseket „kényelmetlennek” tartják;
16. rámutat a halászati tevékenység bizonyos halászatokban megvalósított önkéntes csökkentésének jelentőségére, és kéri olyan mechanizmusok kialakítását, amelyek lehetővé teszik a halászok pénzügyi kompenzálást ezen erőfeszítéseikért;
17. üdvözlöli a skót kormány által a skót halászati iparággal együttműködve bevezetett valósidejű lezárások önkéntes rendszerét, amelyben három hetes időszakokra lezárják azokat a halászterületeket, ahol a hajók kapitányai nagy mennyiségű méreten aluli tőkehalat észlelnek; úgy véli, hogy az ilyen, Európában elsőként bevezetett rendszerek a halászati iparral teljes együttműködésben hozzájárulhatnak a visszadobások csökkentéséhez;
18. egyetért a Bizottsággal abban, hogy már nem életképes a közös halászati politikának a nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére irányuló, klasszikus megközelítése – vagyis a növendék halak visszaengedésének megelőzése érdekében még soha nem tapasztalt mértékben részletes, a halászok bevonása nélkül hozott technikai intézkedések elfogadása a Tanácsban –, és azt olyan programokkal kell kiegészíteni, amelyek arra ösztönzik a halászokat, hogy csökkentsék a nemkívánatos járulékos fogásokat, ugyanakkor figyelembe veszi az egyes halászatok egyedi jellemzőit, így a halászok körében nagyobb elfogadottságot élvezhetnének; úgy ítéli meg azonban, hogy kizárólag a halászfelszerelések és halászati gyakorlatok technikai módosításával lehet elérni a nemkívánatos járulékos fogások csökkentését;
19. megjegyzi, hogy a Bizottság által a leghatékonyabbnak ítélt megoldási lehetőség a visszadobás tiltása, noha egy ilyen tiltás végrehajtása nehézségekbe ütközhet és így szükség lehet a pénzügyi, logisztikai és humán erőforrások növelésére;

2008. január 31., csütörtök

20. úgy ítéli meg, hogy a leföldrés (a megfelelő, szabályos halak visszadobása a piacon magasabb árat elérő halakért) gyakorlatát tiltani kell, annak ellenére, hogy a tiltást nehéz lenne végrehajtani; úgy ítéli meg, hogy néhány hajón ki kell próbálni videó-megfigyelő rendszer bevezetését a végrehajtás megkönnyítése érdekében;

21. megjegyzi, hogy a halászoknak és egyéb érdekelt feleknek meghatározó szerepet kell játszani az ellenőrzésben ahhoz, hogy elfogadják és felelősséget vállaljanak a visszadobások megszüntetésére irányuló politikákért, mivel együttműködésük és részvételük kulcsfontosságú a végrehajtási intézkedések kikényszerítésében; hangsúlyozza, hogy más jogrendszerekben létezik együttműködés és érdemes azokat megvizsgálni, például Kanada és Új-Zéland kísérletezett a halászhajókon a halászok egyetértésével telepített videó-megfigyelő rendszerrel és a visszajelzések szerint ez az intézkedés rendkívül hatékonynak bizonyult a visszadobások megszüntetésében;

22. ösztönzi a Bizottságot, a tagállamokat és az egyéb érdekelt feleket, hogy a halászati gyakorlatok javítása érdekében fontolják meg az ipar számára ösztönzők alkalmazását; úgy véli, hogy az ilyen ösztönzőkre vonatkozóan különféle lehetőségek léteznek, beleértve:

- lehetővé tenni a szelektív halászfelszerelést használó hajók számára több idő eltöltését a tengeren és növelni a megengedhető halászati időt,
- a szelektív felszerelést nem használó hajók elől elzárt területen preferenciális hozzáférés biztosítása a szelektív felszerelést használó hajók számára,
- a szelektív halászfelszereléssel rendelkező hajók számára annak lehetővé tétele, hogy olyankor is halászassanak, amikor ez mások számára nem megengedett;

23. megjegyzi, hogy a bizonyos halállományok és halállomány-csoportok tekintetében a halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken a 2007. évben alkalmazandó halászati lehetőségekről és a kapcsolódó feltételekről szóló 2006. december 21-i 41/2007/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ már tartalmaz példát a preferenciális hozzáférésre a szelektív halászfelszerelés tekintetében: a válogató rácsot használó, vonóhálós norvéghomár-halászhajók számára rendelkezésre álló, a tengeren eltöltendő további napok révén és egyetért, hogy fontolóra kell venni az ilyen ösztönzőket;

24. meggyőződése, hogy a pozitív és negatív ösztönzők kombinációjára kedvezőbben és sokkal hatékonyabban reagálna az ipar, amelynek lehetőséget kell adni arra, hogy eredményeket mutasson fel; úgy ítéli meg továbbá, hogy a visszadobási tilalmat csak azután szabad végrehajtani, hogy kipróbáltak más típusú negatív ösztönzőket, beleértve a szembőség növelése, a zárt területek és egyéb intézkedések időzített sorozatát;

25. hangsúlyozza, hogy fontos a működőképes ellenőrzési rendszer a visszadobási tilalom bevezetését követően; felhívja a figyelmet arra, hogy a visszadobott halmennyiségre vonatkozó ismeretek hiánya hátrányosan hat a halállomány méretére és a halpusztulásra vonatkozó becslésekre, valamint megnehezíti a méretkövetelményeknek meg nem felelő halak kifogásának megakadályozására irányuló intézkedések kiértékelését; felszólítja a Bizottságot újabb megfigyelési technikák kidolgozására, továbbá ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet az elektronikus hajónapló és a videó-megfigyelő rendszer által kínált lehetőségekre;

26. ragaszkodik ahhoz, hogy a visszadobás egyik fő okát – a leföldrést – illegálissá kell nyilvánítani, és az azt lehetővé tevő felszereléseket – fedélzeti válogató rácsokat a nyílt tengeri halászhajókon – be kell tiltani;

27. egyetért azzal, hogy a legésszerűbb eljárás meghatározott számú kísérleti halászat kiválasztása a végrehajtott visszadobások mennyisége vagy az érintett fajok megőrzési állapota alapján; hangsúlyozza a közösségi halászatok földrajzi sokszínűségének képviselőit több területen kiválasztott kísérleti projekt fontosságát; úgy véli, hogy minden kísérleti projektnek elegendő hajóval kell rendelkeznie ahhoz, hogy lehetővé tegye a halászat változtatosságát és biztosítsa a megfelelő információcserét a halászat többi tagjával; javasolja, hogy két lehetséges halászati tevékenység a különféle, fenékvonóhálós halászat, valamint a tőkehalat fogó és visszadobó halászat; javasolja, hogy amíg e kísérleti projektek zajlanak, más halászatokat is értékelni kell visszadobási arányukra vonatkozóan;

28. javasolja, hogy a legkisebb kirakodott mennyiségre és a legkisebb szembőségre vonatkozó műszaki szabályok összeférhetetlenségéből adódó visszadobási gyakorlatokra prioritásként kell tekinteni, mivel ezeket viszonylag egyszerű orvosolni;

(¹) HL L 15., 2007.1.20., 1. o.

2008. január 31., csütörtök

29. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a balti-tengeri tőkehal-állományról rendelkezésre álló tudományos szakvéleményeket, mivel e halak esetében a fogások nagy arányát járulékos fogásként jegyezték fel;
30. a következő intézkedéscsomagot javasolja az egyes érintett halássterületek tekintetében:
- a halászatok egyes szegmenseiben visszadobott halak és egyéb fajok pontos mennyiségi és fajösszetételre vonatkozó becsléseinek kidolgozása; ezeket az adatokat a halászoknak, tudósoknak és az összes többi érdekelt félnek megbízhatóként és objektívként kell elfogadniuk,
 - megfelelő körülmények biztosítása valamennyi érdekelt fél teljes körű konzultációja, részvétele és együttműködése érdekében, az egyes időszakokra vonatkozó visszadobás csökkentése célmennyiségének (például 50 %-os csökkentés két év alatt) meghatározása előtt; a résztvevők között lennének regionális tanácsadó testületek halászok, tudósok, nemzeti kormányok, a Bizottság és nem kormányzati környezetvédelmi szervezetek; feladatuk lenne a visszaengedések megszüntetésére vonatkozó valamennyi elgondolás feltárása – beleértve a járulékos fogások kirakodását, a technikai intézkedéseket, ideiglenes lezárásokat, lezárt területeket és egyéb intézkedéseket –, valamint a különféle technikákkal kísérletező halászok számára pozitív ösztönzők ajánlása,
 - a tervezett végrehajtási időszak végén az eredmények és annak értékelése, hogy a célokat elérték-e; a sikeres módszereket beépítik a közös halászati politika rendelkezéseibe; amennyiben nem érik el a visszadobások csökkentésére vonatkozó célokat, úgy az arányos intézkedések között szankciók kerülnek bevezetésre,
 - a visszadobással kapcsolatos mennyiségi célok rendszeres felülvizsgálata, a visszadobás végleges megszüntetése céljából,
 - visszadobási tilalom elfogadása egy adott halászat vonatkozásában, ha egyik előző intézkedés sem éri el a visszadobások mennyiségének kívánt csökkenését az intézkedések végrehajtásának kezdetétől számított öt éven belül;
31. felhívja a Bizottságot, hogy szenteljen megkülönböztetett figyelmet annak, hogy az intézkedéseket hogyan lehet a harmadik országok vizein halászó uniós halászflokkokra alkalmazni, és kéri, hogy a legszelektívebb halászati felszereléseket tegye a halászati partnerségi megállapodások keretében történő halászat előfeltételeivé;
32. megjegyzi az EU vegyes halászatainak sokszínűségét és fontosságát és arra a következtetésre jut, hogy a visszadobás csökkentésére vonatkozó céloknak tükrözniük kell ezt a sokszínűséget oly módon, hogy nem minden halászatot kötelezzenek a visszadobás azonos mértékben való csökkentésére, hiszen az eredeti visszadobási mennyiségük eltérő lehet;
33. hangsúlyozza, hogy ha egyes halászatok tekintetében visszadobási tilalmakat fogadnak el, akkor – az olyan rendellenes ösztönzők elkerülése érdekében, mint például piac megteremtése a kisebb halak, vagy kvótán kívül fogott halak számára – az ilyen halak semmilyen körülmények között sem értékesíthetők közvetlen módon; úgy ítéli meg, hogy a hajókat kompenzálni lehet az egyébként visszadobott halak partra szállításának költségei tekintetében; úgy ítéli meg, hogy az ilyen halakat például halliszt- vagy halolaj-előállításra lehetne felhasználni, és az ezzel a lehetőséggel élő társaságok hozzájárulnának a regionális működtetésű kompenzációs alaphoz;
34. megjegyzi, hogy az Európai Halászati Alap (EHA) rendelkezik a szelektívebb halászatra, valamint két halászfelszerelés-cserére vonatkozó kísérleti projekt finanszírozásáról és ösztönzi a tagállamokat, hogy használják ki ezeket a programokat; nagyobb adminisztratív rugalmasságra hív fel az EHA pénzeszközeinek felhasználásában a kísérleti projektek gyors végrehajtása érdekében;
35. rámutat arra, hogy a TAC szabályozási rendszere a visszadobások egyik legfőbb oka és hogy intézkedéseket kell elfogadni az elkerülhetetlenül kifogott szabályos méretű, kvótával nem rendelkező fajok kötelező visszadobásának megelőzésére;
36. ajánlja, hogy a járulékos fogásra vonatkozó kvótákat foglalják bele az összes megengedett fogásba, és hogy minden kirakodott járulékos fogást számoljanak fel a kvóta-előirányzatok terhére; amennyiben egy halászat túllépi a járulékos fogásokra vonatkozó kvótáját, azzal a bezárást kockáztatja, továbbá javasolja, hogy valós idejű bezárást vonjon maga után a fiatal állomány túlzott jelenléte a fogásokban; a kvótát a későbbiekben folyamatosan csökkenteni kell a felszerelések átgondoltabb szelektivitásának további ösztönzése érdekében;

2008. január 31., csütörtök

37. megjegyzi, hogy a tagállamoknak jelenleg a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 1998. március 30-i 850/98/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében joguk van a lobogójuk alatt közlekedő hajókra szigorúbb technikai intézkedéseket alkalmazni, amikor azok az EU vizein halásznak; úgy véli, hogy a tagállamoknak nyitottnak kell lenniük új megoldások kipróbálására, amelyeket a Bizottság a hatékonyság tekintetében értékkel, valamint bizonyos körülmények között képesnek kell lenniük szelektívebb technikai intézkedéseket alkalmazni a 12 mérföldes part menti övezetükben halászó valamennyi hajóra;

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, a regionális tanácsadó testületeknek, a halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságnak és azoknak a regionális halászsabályozási szervezeteknek, amelyekhez az EU tartozik.

(¹) HL L 125., 1998.4.27., 1. o.

A romákkal kapcsolatos európai stratégia

P6_TA(2008)0035

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a romákkal kapcsolatos európai stratégiáról

(2009/C 68 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 3., 6., 7., 29. és 149. cikkére, amely szerint a tagállamok kötelesek egyenlő jogokat biztosítani minden állampolgárnak,
- tekintettel az EK-Szerződés 13. cikkére, amely alapján az Európai Közösség megfelelő intézkedéseket hozhat annak érdekében, hogy fellépjen a faji vagy etnikai alapú megkülönböztetés ellen,
- tekintettel az Európai Unióban élő romák helyzetéről szóló 2005. április 28-i⁽¹⁾, az Európai Unióban élő roma nők helyzetéről szóló 2006. június 1-jei⁽²⁾, valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazására vonatkozó 2007. november 15-i⁽³⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000/43/EK tanácsi irányelvre, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK tanácsi irányelvre, valamint a rasszizmus és az idegengyűlölet leküzdéséről szóló kerethatározatra,
- tekintettel a „Rasszizmus és idegengyűlölet az EU tagállamaiban 2007-ben” című, az Alapjogi Ügynökség által közzétett jelentésre,
- tekintettel a 2005-ben létrehozott „A romák beilleszkedésének évtizede” programra és a Roma Oktatási Alapra, amelyeket számos uniós tagállam, tagjelölt ország és más olyan ország hívott életre, amelyekben az európai uniós intézmények meghatározó jelenléttel bírnak,
- tekintettel az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezménye 4. cikkére és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményre,
- tekintettel az átfogó cselekvési tervre, amelyet az EBESZ-ben részt vevő államok, köztük az EU tagállamai és tagjelölt államai fogadtak el, amely a romák és szintik helyzetének az EBESZ térségében történő javítását helyezi előtérbe, és amelyben az államok többek között vállalják, hogy további erőfeszítéseket tesznek annak biztosítására, hogy a romák és a szintik teljes mértékben és egyenrangú szereplőként vegyenek részt társadalmainkban, továbbá arra, hogy megszüntessék hátrányos megkülönböztetésüket,

(¹) HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

(²) HL C 298. E, 2006.12.8., 283. o.

(³) Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0534.